17/12/2021

ΖΑΚΥΝΘΟΣ: Μετά από δύο χρόνια λιτανεύτηκε ο Άγιος Διονύσιος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ζακύνθου

Το ιερό σκήνωμα του Αγίου Διονυσίου λιτάνευσαν σήμερα στην ηλιόλουστη Ζάκυνθο, ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη του Προστάτη και Πολιούχου της νήσου.

Το πρωί στο Καθολικό της Αυτοκρατορικής και Σταυροπηγιακής Μονής Στροφάδων και Αγίου Διονυσίου Ζακύνθου, τελέστηκε ο Όρθρος και εν συνεχεία Αρχιερατικό Συλλείτουργο προς τιμήν του Αγίου. Συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δωδώνης **κ. Χρυσόστομος**, Ζακύνθου **κ. Διονύσιος Δ΄** και Ζάμπιας **κ. Ιωάννης.**

Στη συνέχεια, μετά από δύο χρόνια πραγματοποιήθηκε η λιτανεία του **Ιερού σκηνώματος** στην πόλη η οποία όμως ήταν σύντομη εξαιτίας των υφιστάμενων μέτρων. Για τον εορτασμό βρέθηκαν στο νησί ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας και η Περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων κ. Ρόδη Κράτσα – Τσαγκαροπούλου.

Δείτε το Αρχιερατικό συλλείτουργο:

Ο Άγιος Διονύσιος, ανατράφηκε με τα διδάγματα του ιερού Ευαγγελίου. Γρήγορα διακρίθηκε στα γράμματα και την αρετή. Μόλις ενηλικιώθηκε, ασχολήθηκε με τη διδασκαλία του θείου λόγου, φροντίζοντας συγχρόνως να συντρέχει στην ανακούφιση των φτωχών. Κατόπιν έγινε μοναχός στη Μονή των Στροφάδων, λαμβάνοντας το όνομα Δανιήλ, και ασκήθηκε στην αγρυπνία, την εγκράτεια και τη μελέτη των Γραφών.

Αργότερα, χειροτονήθηκε ιερέας, παρά τις αρχικές του επιφυλάξεις λόγω της βαριάς ευθύνης της ιεροσύνης, από τον επίσκοπο Κεφαλληνίας και Ζακύνθου Θεόφιλο και αναλαμβάνει ηγούμενος τόσο της Μονής των Στροφάδων όσο και της Μονής της Αναφωνήτριας στη Ζάκυνθο. Έπειτα, το 1577 μ.Χ., πήγε στην Αθήνα, προκειμένου να ταξιδέψει στα Ιεροσόλυμα. Αλλά ο τότε Μητροπολίτης Αθηνών Νικάνορας, άκουσε κάποια Κυριακή το λαμπρό του κήρυγμα και, μετά από πολλές παρακλήσεις, τον χειροτόνησε επίσκοπο Αιγίνης, δίνοντάς του το όνομα Διονύσιος. Τα ποιμαντικά του καθήκοντα επιτέλεσε άγρυπνα και άοκνα. Αναδείχτηκε πατέρας και διδάσκαλος του ποιμνίου του. Η φήμη του είχε διαδοθεί ευρύτερα, αλλά αυτός παρέμενε με διάκριση απλός και ταπεινός επίσκοπος.

Σύντομα ασθένησε από τους πολλούς πνευματικούς κόπους και υποχρεώθηκε να παραιτηθεί από τα καθήκοντα της επισκοπής στη νήσο Αίγινα. Επέστρεψε στη Ζάκυνθο, όπου μέχρι το 1579 μ.Χ. ήταν προσωρινός επίσκοπος. Μετά αποσύρθηκε στη Μονή της Θεοτόκου της Αναφωνητρίας, όπου ασκήτευε και με αγάπη κήρυττε και βοηθούσε τους κατοίκους του νησιού.

Οι οικογένειες Σιγούρου και Μονδίνου φαίνεται ότι είχαν θανάσιμο μίσος και συχνές συμπλοκές μεταξύ τους. Σε μια από αυτές ο αδελφός του Αγίου, ο Κωνσταντίνος, δολοφονήθηκε. Στην προσπάθεια του να διαφύγει, ο δολοφόνος του αναζήτησε καταφύγιο στη Μονή όπου βρισκόταν ο Άγιος, χωρίς όμως να γνωρίζει τη συγγένειά του με το θύμα. Όταν ο δολοφόνος έφτασε στη Μονή, ο Διονύσιος, που ήταν ο ηγούμενος, ρώτησε γιατί ζητεί καταφύγιο, αφού κανονικά δεν επιτρέπετο να εισέλθει. Ο ίδιος απάντησε πως τον κυνηγούσαν οι Σιγούροι, ενώ μετά από διαρκείς ερωτήσεις ομολόγησε πως δολοφόνησε τον Κωνσταντίνο

Σιγούρο. Ο Διονύσιος παρά τη θλίψη του, όχι μόνο έκρυψε το δολοφόνο, αλλά και τον φυγάδευσε. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο κατάφερε να αποτρέψει ένα ακόμα έγκλημα και ταυτόχρονα να δώσει τη δυνατότητα μετάνοιας στο δολοφόνο, παρά την πικρία για το χαμό του αδελφού του, δίνοντας ένα παράδειγμα συγχωρητικότητας και υψηλής εφαρμογής της Χριστιανικής αρετής. Για το λόγο αυτό ονομάστηκε «Άγιος της Συγγνώμης».

Ο Διονύσιος πέθανε σε βαθιά γεράματα στις 17 Δεκεμβρίου 1622 μ.Χ. Τάφηκε στη Μονή Στροφάδων και κατά την εκταφή το ιερό λείψανό του βρέθηκε ευωδιαστό και άφθορο.

Στις 24 Αυγούστου του 1717 μ.Χ. μετακομίσθηκε το Σεπτό Σκήνωμά του στη Ζάκυνθο, για να προστατευθεί από τους πειρατές. Το 1764 μ.Χ. εναποτέθηκε οριστικά στην ομώνυμη Μονή, που έχτισαν οι Μοναχοί των Στροφάδων στην πόλη της Ζακύνθου. Από τότε το Σεπτό Σκήνωμά του αποτελεί μέχρι σήμερα πόλο έλξεως χιλιάδων προσκυνητών και πηγή συνεχών ιάσεων και θαυμάτων.